

Selamlaşma-Greetings

In this chapter you will learn

- Selamlaşma-Greetings
- Tanışma-Meeting
- Tanıştırma-Introducing Oneself
- Alfabe-Alphabet
- Şahıs Zamirleri-Personal Pronouns
- İyelik Ekleri-Possesive Pronouns

Kelimeler – Vocabulary

1. Günaydın – Good Morning
2. Merhaba – Hello/Hi
3. İyi günler – Good Days
4. İyi akşamlar – Good Evening
5. İyi geceler – Good Night
6. Hoşça kalın – Take Care
7. Güle güle – Bye Bye
8. Hoş geldiniz – Welcome
9. Görüşürüz – See You

ÖRNEKLEME
SOR VE CEVAPLA
↕ Karşılaşmalarda ↕

1	Günaydın	Günaydın
2	Merhaba	Merhaba
3	Hoş geldiniz	Hoş bulduk

↕ Ayrılırken ↕

1	Hoşça kalın	Güle güle
2	Görüşürüz.	Görüşürüz.

Alfabe - Alphabet

Turkish alphabet consists of 29 letters - 8 vowels and 21 consonants.

Büyük Harfler

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z

Küçük Harfler

a b c ç d e f g ğ h i j k l m n o ö p r s ş t u ü v y z

Three letters of the English alphabet are missing in the Turkish alphabet.

1. (Q-q)
2. (W-w)
3. (X-x)

There are seven additional characters not found in the English alphabet.

1. (Ç-ç)
2. (Ğ-ğ)
3. (İ-ı)
4. (İ-i)
5. (Ö-ö)
6. (Ş-ş)
7. (Ü-ü)

Personal Pronouns

I	Ben
You	Sen
He / She/ It	O
We	Biz
You	Siz
They	Onlar

Possessive Pronouns

My	Benim
Your	Senin
His / Her/ Its	Onun
Our	Bizim
Your	Sizin
Their	Onların

Possessive pronouns indicate that something belongs to someone or something

Possessive Pronouns (English)	Possessive Pronouns (English)	In English	In Turkish	Possessive Pronouns Suffixes
my	benim	my <i>noun</i>	benim <i>noun</i> -im	(ım- im- um- üm)
your	senin	your <i>noun</i>	senin <i>noun</i> -in	(ın- in- un- ün)
his /her/its	onun	his /her /its <i>noun</i>	onun <i>noun</i> -i	(ı- i- u- ü)
Our	bizim	our <i>noun</i>	bizim <i>noun</i> -imiz	(ımız- imiz- umuz- ümüz)
your	sizin	your <i>noun</i>	sizin <i>noun</i> -iniz	(ınız- iniz- unuz- ünüz)
their	onların	their <i>noun</i>	onların <i>noun</i> -leri	(ları- leri)

The table below shows how a possessive adjective is added if a word ends with a vowel.

	a, i	e, i	o, u	ö, ü
Benim	çanta-m	silgi-m	palto-m	ütü-m
Senin	çanta-n	silgi-n	palto-n	ütü-n
Onun	çanta-sı	silgi-si	palto-su	ütü-sü
Bizim	çanta-mız	silgi-miz	palto-muz	ütü-müz
Sizin	çanta-nız	silgi-niz	palto-nuz	ütü-nüz
Onların	çanta-ları	silgi-leri	palto-ları	ütü-leri

The table below shows how a possessive adjective is added if a word ends with a consonant.

	a, i	e, i	o, u	ö, ü
Benim	ad-ım	defter-im	okul-um	göz-üm
Senin	ad-ın	defter-in	okul-un	göz-ün
Onun	ad-ı	defter-i	okul-u	göz-ü
Bizim	ad-ımız	defter-imiz	okul-umuz	göz-ümüz
Sizin	ad-ınız	defter-iniz	okul-unuz	göz-ünüz
Onların	ad-ları	defter-leri	okul-ları	göz-leri

Example

ev --> house

my house --> benim ev-**ım** --> evim (personal pronoun is implied)

your house --> senin ev-**ın** --> evin

his/her/its house --> onun ev-**i** --> onun evi --> evi

our house --> bizim ev-**ımız** --> evimiz

your house --> sizin ev-**ınız** --> eviniz

their house --> onların ev-**leri** --> evleri

Benim adım
My name

Senin adın
Your name

Bizim adımız
Our name

Sizin adınız
Your name

Onun adı
His name

Onların adları
Their names

Tanışma-Meeting

1.

A: Merhaba. Benim ad**ım** Ali. (Hello. My name is Ali)

B: Merhaba. Benim ad**ım** Murat. (Hello. My name is Murat)

A: Memnun oldum. (I am pleased/Nice to meet you)

B: Ben de. (Me too.)

2.

A: Merhaba. Benim ad**ım** Rita. (Hello. My name is Rita)

Senin ad**ın** ne? (What is your name?)

B: Benim ad**ım** Elizabeth. (My name is Elizabeth.)

A: Memnun oldum. (I am pleased/Nice to meet you)

B: Ben de. (Me too.)

Tanıştırma-Introducing Oneself

ÜNLÜLER - VOWELS - ÜNLÜLERİN ÖZELLİKLERİ - THE CHARACTERISTICS OF THE VOWELS

A vowel is a sound pronounced with an open vocal tract so that there is no build-up of air pressure at any point above the glottis. The vowels can be vocalized separately and they can be a word and spelled separately.

There are eight vowels in Turkish: **a, e, ı, i, o, ö, u, ü**

Vowel Harmony

Vowel harmony is one of the most fundamental and important aspects of Turkish grammar. Turkish words generally obey two vowel harmony rules, called the major vowel harmony and the minor vowel harmony. More important than the words obeying these rules, there are ways these rules change the vowels in the suffixes added to words. A good understanding of these rules is necessary to be able to use suffixes, hence to be able to make correct and meaningful sentences.

Major Vowel Harmony

The 8 vowels in the Turkish alphabet are separated into two groups called *hard vowels* and *soft vowels*. There are 4 hard vowels and 4 soft vowels.

Hard vowels:	a, ı, o, u
Soft vowels:	e, i, ö, ü

Words of Turkish origin generally (not always) have all hard or all soft vowels. This is just a generalization that you won't use for constructing Turkish words and sentences. Words that have hard and soft vowels together are said to violate the major vowel harmony. A word that violates the major vowel harmony probably has been adopted from another language or has been changed in the lifetime of the Turkish language. Each of the hard vowels are the hard counterparts of one soft vowel (and vice versa). Following this rule, vowels can be paired with their counterparts as follows:

Hard	Soft
a	e
ı	i
o	ö
u	ü

A Turkish word is either a *hard word* or a *soft word* depending on its last vowel.

Example:

Ev [home] is a soft word since its last and only vowel, e, is a soft vowel.

Okul [school] is a hard word since its last vowel, u, is a hard vowel.

Kahve [coffee] is a soft word since its last vowel, e, is a soft vowel.

	DÜZ - Flat		YUVARLAK - Round	
	GENİŞ - Wide	DAR - Narrow	GENİŞ - Wide	DAR - Narrow
KALIN - Hard	a	ı	o	u
İNCE - Soft	e	i	ö	ü

Kalın ünlüler – Hard-Back Vowels

When you pronounce a vowel, if you push your tongue back and take it closer to the throat, then it is called a back vowel. The hard vowels sound in the back of the oral cavity. So, they are called back vowels. The back vowels are **a, ı, o, u**

İnce ünlüler – Soft-Front Vowels

When you pronounce a vowel, if your tongue is at the front side of your mouth and closer to the teeth, then it is called a front vowel. The front vowels are **e, i, ö, ü**

Düz ünlüler - Flat Vowels

Any vowel sound produced by flattening and spreading the mouth is called a flat vowel. The flat vowels are **a, e, ı, i**

Yuvarlak ünlüler - Round Vowels

Any vowel sound produced by rounding the lips is called a round vowel. The Round vowels are **o, ö, u, ü**

Hâl hatır sorma – Asking Someone How He / She Is

In this chapter you will learn

- Hâl hatır sorma – Asking Someone How He / She Is
- “Nasılsın?” sorusuna cevap verme – Answering the question “How are you?”
- Ek Fiil Geniş Zaman – Verb to be
- “Y” bağlayıcı ünsüzü – The buffer letter “y”

Kelimeler – Vocabulary

1. İyi - Good / Fine
5. Üzgün - Sad
2. Hasta - Sick
6. Kızgın - Angry
3. Yorgun - Tired
7. Mutlu - Happy
4. Heyecanlı - Excited

Conversations

- Elif : Merhaba Ayşe. - Hello, Ayşe.
Ayşe : Merhaba Elif. - Hello, Elif.
Elif : Nasılsın? - How are you?
Ayşe : İyiyim. Sen nasılsın? - I am fine. How are you?
Elif : Ben de iyiyim. - I am fine too.

2.

Murat : İyi günler Mehmet. – Good days, Mehmet.

Mehmet : İyi günler Murat. - Good days, Murat

Murat : Nasılsın? - How are you?

Mehmet : Sağ ol. İyiyim. - Be healthy (thank you). I am fine.

Sen nasılsın? - How are you?

Murat : Ben de iyiyim. - I am fine too.

Ek Fiil (Geniş Zaman) - The Verb to be

“Ek fiil” is added after nouns to make them proper noun sentences. It is the equivalent of am, is and are.

“Ek fiil” is compatible with vowel harmony.

The Verb to be suffixes

English	Turkish	a-ı	e-i	o-u	ö-ü
I am xxx	Ben xxx-im	ım	-im	um	üm
You are xxx	Sen xxx-sin	sın	-sin	sun	sün
He \ She is xxx It /	O xxx				
We are xxx	Biz xxx-iz	ız	-iz	uz	üz
You are xxx	Siz xxx-siniz	sınız	-sınız	sunuz	sünüz
They are xxx	Onlar xxx-ler	lar	-ler	lar	ler

	a, ı → ı	e, i → i	o, u → u	ö, ü → ü
Ben	hasta-y-ım	iyi-y-ım	mutlu-y-um	üzgün-üm
Sen	hasta-sın	iyi-sin	mutlu-sunuz	üzgün-sün
O	hasta- (dır)*	iyi- (dir)	mutlu- (dur)	üzgün- (dür)
Biz	hasta-y-ız	iyi-y-ız	mutlu-y-uz	üzgün-üz
Siz	hasta-sınız	iyi-siniz	mutlu-sunuz	üzgün-sünüz
Onlar	hasta-(dır)-lar	iyi-(dir)-ler	mutlu-(dur)-lar	üzgün-(dür)-ler

Sahıs Zamirleri	a, ı : ı	e, i : i	o, u : u	ö, ü : ü
Ben	çalışkan-ım	öğretmen-ım	yorgun-um	üzgün-üm
Sen	çalışkan-sın	öğretmen-sin	yorgun-sun	üzgün-sün
O	çalışkan-(dır)*	öğretmen-(dir)*	yorgun-(dur)*	üzgün-(dür)*
Biz	çalışkan-ız	öğretmen-iz	yorgun-uz	üzgün-üz
Siz	çalışkan-sınız	öğretmen-siniz	yorgun-sunuz	üzgün-sünüz
Onlar	çalışkan-(dır)lar	öğretmen-(dir)ler	yorgun-(dur)lar	üzgün-(dür)ler

The suffix "dır" is usually ignored in 3rd person singular.

The negative form of Ek Fiil is made by "değil".

Sahıs Zamirleri	İsim	Değil
Ben	çalışkan	değilim
Sen	çalışkan	değilsin
O	çalışkan	değil(dır)
Biz	çalışkan	değiliz
Siz	çalışkan	değilsiniz
Onlar	çalışkan	değil(dır)ler

"y" Bağlayıcı Ünsüzü - The Buffer Letter "y"

If a word ends with a vowel and if it takes a suffix that starts with a vowel, the buffer letter "y" comes in between.

İyi-y-ım, Hasta-y-ım

Suffixes that make the present simple comes at the end of the word. They are never

Sahıs Zamirleri			
Ben	İyi- y -ım	Hasta- y -ım	Mutlu- y -um
Sen	İyi-sin	Hasta-sın	Mutlu-sun
O	İyi-(dır)	Hasta-(dır)	Mutlu-(dur)
Biz	İyi- y -iz	Hasta- y -ız	Mutlu- y -uz
Siz	İyi-siniz	Hasta-sınız	Mutlu-sunuz
Onlar	İyi-(dır)ler	Hasta-(dır)lar	Mutlu-(dur)lar

If the last sound of the noun is “a” or “ı” there will be “ı” in the suffix.

Ben hastayım

Sen hastasın

O hasta

Biz hastayız

Siz hastasınız

Onlar hastalar

If the last sound of the noun is “o” or “u” there will be “u” in the suffix.

Ben yorgunum

Sen yorgunsun

O yorgun

Biz yorgunuz

Siz yorgunsunuz

Onlar Yorgunlar

If the last sound of the noun is “e” or “i” there will be “i” in the suffix.

Ben öğretmenim

Sen öğretmensin

O öğretmen

Biz öğretmeniz

Siz öğretmensinız

Onlar öğretmenler

If the last sound of the noun is “ö” or “ü” there will be “ü” in the suffix.

Ben üzgünüm

Sen üzgünsün

O üzgün

Biz üzgünüz

Siz üzgünsün

Onlar üzgünler

Since the verb to be is different for each personal pronoun, personal pronouns can be omitted in speech or writing. The meaning of person is given with this verb. To say "I am beautiful." you can use one of:

"Ben güzelim." "Güzelim."

Sınıf İçi Eşyalar – Classroom Objects

In this chapter you will learn

- Sınıf içi eşyalar – Classroom objects
- Öğrenci araç ve gereçleri – Student belongings
- Sınıf içi fiiller – Verbs which are used in the class
- “Kim? ve Ne?” soru zamirleri – Interrogative pronouns “who? And what?”
- “Evet” “Hayır” kelimeleri – The answers with “Yes” or “No”
- İşaret Zamirleri - Demonstrative pronouns
- “Değil” Kelimesinin Kullanımı – The usage of “ isn’t ” and “ aren’t ”

Kelimeler – Vocabulary

1. Harita	-Map	7. Kitap	-Book
2. Masa	-Table	8. Defter	-Notebook
3. Sandalye	-Chair	9. Kalem	-Pen
4. Kitaplık	-Book Shelf	10. Silgi	-Eraser
5. Tahta	-Board	11. Öğretmen	-Teacher
6. Bilgisayar	-Computer	12. Öğrenci	-Student

İşaret Zamirleri - Demonstrative Pronouns

They demonstrate where things or people are.

Singular demonstrative pronouns

Bu - “This”: It demonstrates something or someone close to the speaker.

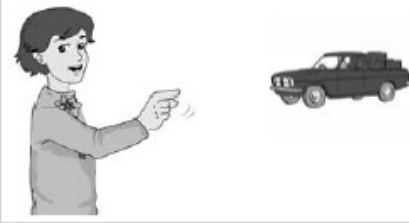
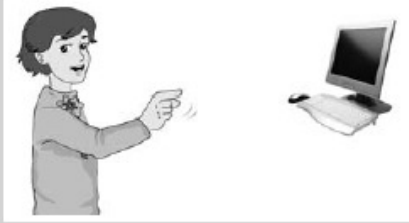
Bu ne?
Bu, araba.

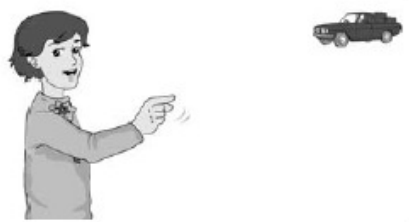

Bu ne?
Bu, bilgisayar.

Şu - "That": It demonstrates something or someone a little far from the speaker

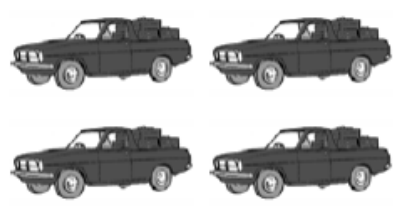

<p>Şu ne? Şu, araba.</p> 	<p>Şu ne? Şu, bilgisayar.</p>
--	---

O - "That": It demonstrates something or someone far from the speaker.

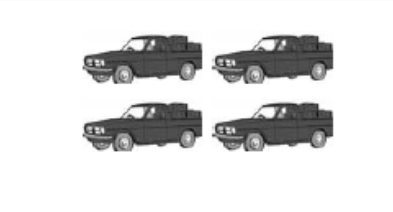

<p>O ne? O, araba.</p> 	<p>O ne? O, bilgisayar.</p>
--	---

Plural demonstrative pronouns

Bunlar - "These": It demonstrates things or people close to the speaker

<p>Bunlar ne? Bunlar araba.</p> 	<p>Bunlar ne? Bunlar kalem.</p>
---	---

Şunlar - "Those": It demonstrates things or people a little far from the speaker.

<p>Şunlar ne? Şunlar araba.</p> 	<p>Şunlar ne? Şunlar kalem.</p>
---	---

Onlar - "Those": It demonstrates things or people far from the speaker.

<p>Onlar ne? Onlar araba.</p> 	<p>Onlar ne? Onlar kalem.</p>
---	---

Soru Zamirleri “Kim ve Ne” (Interrogative Pronouns “Who and What”)

The words which denote nouns, objects and subjects in the sentences are interrogative pronouns.

The interrogative pronoun “Kim” is used for people.

A: Bu kim?

A: Bu kim?

B: Bu, Mehmet Bey.

B: Bu, Selim.

The interrogative pronoun “Ne” is used for animals and things.

A: Bu ne?

A: Bu ne?

B: Bu, kalem.

B: Bu, kedi.

Örnek:

A: Bu ne?

B: Bu, cetvel.

A: Bu ne?

B: Bu, bilgisayar.

A: Bu ne?

B: Bu, sandalye.

A: Bu kim?

B: Bu, Ali Bey.

A: Bu kim?

B: Bu, öğrenci.

A: Bu kim?

B: Bu, Ahmet.

Çoğul Eki - Plural Suffix

There are two plural suffixes in Turkish which are “-lar and -ler”.

If the last vowel of the noun is “a, ı, o, u” the suffix “-lar” is added to the end of the word. Kitap-lar Çanta-lar

If the last vowel of the noun is “e, i, ö, ü” the suffix “-ler” is added to the end of the word. Silgi-ler Cetvel-ler

The question tag

The question tag “-mı” is always used separately.

If the last vowel in the word is a/ı, use the question tag mı?

Bu, kapı mı?

If the last vowel in the word is e/i, use the question tag mi?

Şu, silgi mi?

If the last vowel in the word is o/u, use the question tag mu?

Şu, okul mu?

If the last vowel in the word is ö/ü, use the question tag mü?

O, sözlük mü?

“Değil” is used to make negative sentences with nouns.

A: Bu, kitap mı?

Is this book?

B: Hayır. Bu, kitap değil.

No. This isn't book.

A: Şu, pencere mi?

Is that window?

B: Hayır. Şu, pencere değil.

No. That isn't window.

A: O, öğretmen mi?

Is that teacher?

B: Hayır. O, öğretmen değil.

No. That isn't teacher.

Günler / Dersler – Days / Classes(Subjects)

In this chapter you will learn

- Gün adlar – The days of the week
- Ders adları – The names of lessons
- Zaman İfadeleri – Time Expressions
- “Var, Yok” kelimelerinin kullanımı – The usage of “There is/There isn’t” and “There are/There aren’t”
- “Hangi?” soru sıfatı – The interrogative form of “which?”
- Sıra sayı sıfatları – The Ordinal Numbers

Günler – Days

1. Pazartesi	Monday
2. Salı	Tuesday
3. Çarşamba	Wednesday
4. Perşembe	Thursday
5. Cuma	Friday
6. Cumartesi	Saturday
7. Pazar	Sunday

Dersler – Classes Lessons

1. Fen Bilgisi	Science
2. Matematik	Math
3. Bilgisayar	Computer
4. Coğrafya	Geography
5. Tarih	History
6. Türkçe	Turkish
7. İngilizce	English

A. Bugün günlerden ne? What day is today?

B. Bugün Cuma.

A. Bu hangi ders? Which class is this?

B. Matematik. Math.

Var / Yok - There is(N'T)/ There are(N'T)

- “Var” means something or someone exists and is used in affirmative sentences.

Sınıfta öğretmen **var**. There is teacher at class.

Sınıfta öğrenci **var**. There is student at class.

“**Yok**” means something or someone does not exist and is used in negative sentences

Sınıfta harita yok. There isn't map at the class.

Sınıfta bilgisayar yok. There isn't computer at the class.

“**mi**” question tag is written separately after “var” to ask questions about whether something or someone exists.

Sınıfta kedi var mı? Is there cat at the class?

Hayır, sınıfta kedi yok. No. There isn't cat at the class.

Sıra Sayı Sıfatları - Ordinal Numbers

The ordinal number is the adjective pointing to a position in a sequence

Four different suffixes are used in accordance with vowel harmony

a, ı ıncı doksanıncı,

e, i inci beşinci,

o, u uncu dokuzuncu,

ö, ü üncü yüzüncü,

Eylemler – Verbs

In this chapter you will learn

- Sınıf içi fiiller- The classroom language (The verbs which are used in the class)
- Ne soru zamiri – The interrogative pronoun “what?”
- Şimdiki Zaman – The present continuous/Progressive tense

Vocabulary

1. Okumak – to read / Okuyor - reading
2. Yazmak – to write / Yazıyor - writing
3. Ödev yapmak – to do homework / Ödev yapıyor – doing homework
4. Konuşmak – to talk / Konuşuyor – talking
5. Anlatmak - to teach / Anlatıyor – teaching/
6. Ders çalışmak – to study / Çalışıyor - studying
7. Düşünmek - to think / Düşünüyor - thinking
8. Sormak – to ask / Soruyor - asking
9. Çizmek – to draw / Çiziyor - drawing
10. Açmak – to open / Açıyor- opening
11. Cevap vermek – to answer / Cevap veriyor - answering
12. Dinlemek – to listen / Dinliyor – listening

Şimdiki Zaman - Present Continuous Tense

It expresses that something is happening at the time of speaking. Structurally, the suffix “-yor” comes at the end of the verbs.

Present Continuous Tense (Affirmative Form)

If a verb ends in a vowel, it takes the suffix “-yor” directly.

Ben okuyorum.

Sen okuyorsun.

O okuyor.

Biz okuyoruz.

Siz okuyorsunuz.

Onlar okuyorlar.

If a verb ends in a consonant, it takes “-iyor, -iyor, -uyor, -üyor” in accordance with its last vowel.

a, ı : -(ı)yor / e, i : -(i)yor / o, u : -(u)yor / ö, ü : -(ü)yor

a, ı → (ı) yor o, u → (u) yor
e, i → (i) yor ö, ü → (ü) yor

Şahıs Zamiri	Fil	Şimdiki Zaman Eki	Şahıs Eki
Ben	ders çalış	(ı) yor	um
Sen	ders çalış	(ı) yor	sun
O	ders çalış	(ı) yor	-
Biz	ders çalış	(ı) yor	uz
Siz	ders çalış	(ı) yor	sunuz
Onlar	ders çalış	(ı) yor	lar

Ben ders çalışıyorum.

Ben resim çiziyorum.

Ben konuşuyorum.

Ben düşünüyorum.